

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף סב.

כיצד עושה וכו', עי' חי' הגר"ז מה השייכות בין חלק זה של הברייתא שמבאר את צורת ההנפה, לתחילתה דמבאר מי צריך להניף.

מניח אימורין על פיסת היד וכו', והאם איירי בכל האימורין, עי' רמב"ם מעה"ק ט' ח' דאיירי רק בחלבים, עי' נו"כ שם, וע"ע שפת אמת.

תוד"ה במילואים, במה שהקשו שכשנתן ליד אהרן ובניו נהפך הלחם להיות למטה, עי' ברכת הזבח צאן קדשים וחק נתן מה שתירצו.

ההוא דיהיב ליה לכהן אחרינא וכו', ועי' רש"י למה לא יכל להעשות הכל בכהן אחד, ועי' ישר וטוב.

מה מצינו בכל מקום לחם למעלה אף כאן לחם למעלה, ועי' חי' הגר"ז דכאן יש חידוש יותר מתנופת לחם וחזה ושוק, דהתם לא שייכי להדדי, אבל הכא שיש שייכות ביניהם יש חידוש נוסף במה שהלחם למעלה, ועי' חי' רבי יחיאל מיכל.

רבי יוסי בן המשולם אומר וכו', והנה נחלקו הראשונים במה איירי מחלוקתם, דלרש"י ורבינו גרשם איירי בתנופת הכבשים בעודן חיים, ואילו הרמב"ם תמידין ומוספין ח' יא' למד דאיירי בתנופה דלאחר שחיטה, ועי' חי' הגר"ז כאן, ובחי' על הרמב"ם מעה"ק ט' ג' מה שביאר במחלוקתם, ובעיקר דעת הרמב"ם שלא הזכיר הנפת הלחם עם הכבשים בעודם חיים ובפסוקים לכאורה מבואר לא כן?, ע"ש בלח"מ ובכפות תמרים סוכה לז'.

רבי לטעמיה דאמר על בסמוך וכו', ועי' קרן אורה, טהרת הקודש, ושפת אמת בשם בנו הגרא"מ דודאי יש מקומות שגם רבי מודה ד'על' היינו ממש כמו בשולחן ומנורה.

מוליך ומביא למי שהרוחות שלו וכו', מוליך ומביא כדי לעצור רוחות רעות, והאם נחלקו ויש נ"מ ביניהם?, עי' כפות תמרים וערוך לנר סוכה לז', ועי' ריטב"א שם שלמד כמה דברים בנענועי לולב ממה שהגמרא כאן השוותה את זה לתנופה, כמו אם צריך לנענע ואם צריך ד' רוחות, ועי"ש רא"ש ומאירי, ובטל תרנא יב'.

רש"י ד"ה מוליך כתב הסדר צפון דרום מזרח ומערב, ועי' תויו"ט סוכה ג' ט' שאינו לפי סדר כל פניות וכו', ועי' טהרת הקודש מה שיישב.

תוד"ה כדי, מה שהביאו מהערוך שצריך לנענע בהולכה והבאה, והוא מהירושלמי סוכה ג' ח', ע"ע דעות בזה בראשונים סוכה לז', ובב"י סימן תרנא'.

ת"ר זבחי שלמי ציבור טעונין תנופה לאחר שחיטה וכו', והנה יש לחקור בשיטת רבנן דתנופת כבשי עצרת לאחר שחיטה היא רק בחזה ושוק האם היא מהדין הכללי של תנות שלמי יחיד או שגם תנופה זו היא דין מיוחד של כבשי עצרת, עי' בכל זה בחי' מרן ר"ז הלוי על הרמב"ם מעה"ק ט' ג' ומה שביאר לפי זה שיטתו שלא הזכיר תנופה בשלמי ציבור, וע"ע קרן אורה מה שנתקשה בדעת הרמב"ם, דמצד אחד פסק כרבנן דמניף רק חזה ושוק, ומאיך פסק כרבי דמניף כבשים ולחם זה בצד זה, ויל"ע בכל זה

ע"ב

תוד"ה רב פפא, במה שהקשו מפסחים לג., עי' תוס' שם ד"ה ומינה שכתבו שאין להוכיח כן מקושיית הגמ', עי"ש שפת אמת, ועי' קרן אורה בתוס' כאן שישב הקשיא מפסחים באו"א.

שלמיהם ריבויא הוא, עי' רש"י ור"ג שנחלקו מה נלמד משם, ועי' חי' הגר"ז שכרש"י נראה בשיטמ"ק, ועי' שפת אמת ובחי' הגר"ז במה פליגי רבנן דדרשא זו מפורשת בתו"כ.

ויהיו זבחי שלמי ציבור טעונין סמיכה מק"ו, ועי' תוס' זבחים לג. מה שהקשה שיש לפרוך הק"ו לפי הדעה שם שאשם מצורע אינו טעון סמיכה, ועי"ש רעק"א צאן קדשים, חק נתן, קרן אורה ושפת אמת איך שתירצו את הקושיא באופנים שונים, וע"ע אור שמח מעה"ק ג' י' מה שביאר בק"ו כאן כדי לתרץ קושיית התוס' צב. ד"ה גירסא.

תנו רבנן וכו', עי' חי' הגר"ז מה שהביא מהרמב"ם מעה"ק ט' טו-טז ומה שתמה ע"ד.

תוד"ה וכן הקשו איך שולח ממדינת הים, והלא בגלל זה לא יוכל לסמוך, והאריכו מתי אמרינן שלא יביא כשלא יוכל לסמוך, ומתי אמרינן שיביא כי אין הסמיכה מעכבת, וע"ע בדבריהם בזבחים עד: גיטין כח:, וע"ע חילוקים בקרן אורה ושפ"א.

ובמה שדנו מה"ת שלא בעי לכה"פ שיהא ראוי לסמיכה, עי' מהרש"א ומהרש"ל בתוס' גיטין כח:, ועי' עולת שלמה וחשק שלמה בתוס' כאן, ועי' קרן אורה מה שהעיר בדברי הרמב"ם שלא הביא דין תנופה לגבי שולח קרבנו ממדה", ות"י באור שמח פסוהמ"ק ו ד', דהרמב"ם ס"ל כתוס' בגיטין וזבחים דאיירי ביורש וכשיטת ר"י דאין הלכה כוותיה.

**לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.**